

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β'. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δού ἂν θεοτίμου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

Ἐκ τῶν τοῦ Ι. Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ξανθὴ κόρη.

Ξανθὴ κόρη 'τραγοῦδαγε 'ς τῆς τρίχας τὸ γιοφύρι,
καὶ τὸ γιοφύρι ἐρράγισε καὶ τὸ ποτάμι ἐστάθη,
καὶ τὸ στοιχειὸ τοῦ ποταμιοῦ ἐστάθη κὴ ἀφηγκράστη.
—Γιὰ ἄλλαξε, κόρη, τὸν ἤχό, καὶ πὲς κὴ ἄλλο τραγούδι.
—Βρέ, πῶς ν' ἀλλάζω τὸν ἤχό, νὰ εἰπῶ κὴ ἄλλο τραγούδι ;
π' ὁ ἄντρας μου ἦταν ἄρρωστος βαρειά, γιὰ νὰ πεθάνη.
Λαγοῦ τυρὶ μοῦ γύρεψε κὴ ἀπ' ἄγριο γίδι γάλα,
νὰ φάη νὰ γενῆ καλὰ, νὰ πιῆ νὰ ξεγερέψη.
Κὴ ὄσω ν' ἀναίβω 'ς τὰ βουνά, νὰ καταιβῶ 'ς τοὺς κάμπους
νὰ φτειάσω στρούγκα τοῦ λαγοῦ, ν' ἀρμέξω τ' ἄγριο γίδι,
ξαρρώστησε, ξεγέρεψε, κὴ ἄλλη γυναῖκα πέρνει,
κ' ἐμέν' κουμπάρα μὲ καλεῖ, γιὰ ν' ἄν τον στεφανώσω.
Φτειάνω τὰ στέφανα χρυσᾶ καὶ τὰ κερυὰ ἀσημένια
καὶ τὴ λαμπάδα τοῦ γαμπροῦ χρυσῆ μαλαμματένια.

Ἐσχάτως ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὸν ἡμέτερον διδασκαλικὸν Σύλλογον ἡ λυπηρὰ ἀγγελία τοῦ θανάτου δύο τῶν ἐκ τῶν πρώτων ἀναγραφέντων ἐταίρων ἐν Ἀστρεὶ μὲν τῆς Κύνουρίας τοῦ ἀρχαίου Καθηγητοῦ Ζαχαρία Νικολαΐδου, καταλιπόντος πολυμελῆ καὶ πενομένην οἰκογένειαν, ἐν Πάτραις δὲ τοῦ Δημητρίου Πορφυροπούλου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀοιδίμου Κωνσταντίνου Πορφυροπούλου καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν Πάτραις ἰδιωτικοῦ προκαταρχτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου πολλοὺς ἀγλαοὺς πνευματικοὺς καρποὺς τῆ Πατραϊκῆ κοινωνία παρασχόντος.

Τοῖς ὄρφανοῖς τοῦ μακαρίτου Νικολαΐδου ἐν Πειραιεῖ σπουδάζουσιν ἐχορηγήθη ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου διὰ τοῦ κ. Δ. Τσέγκου μικρὰ περίθαλψις δραχμῶν 112.